

Publicerad 2022-02-14 14:25 av Black raven

Inga hjärtans natt

Du viskande rubin.

Smältande morgonstund rinner
från mina fingrar.

Gatornas stränder en allé av rosenblad.

Känner knappt knivens vassa egg mot ensamheten.

Tystnaden splittrar regnet som hudlöst faller.

Behöver inte ens nynna min egna saknad.

När allt jag hör.

Den svarta svanen som aldrig fann sig själv.

Men bortom frusna drömmar sinar verkligheten.

Blundar bakom min namnlösa identitet.

Skuggor av det jag förlorat samtidigt vann.

Gränslös njutning bär stolt sin tiara.

När du hör mina vita liljors vingslag.

Vänd dig mot mig.

Och jag omfamnar dig så länge otrygghetens gnistor pulserar genom natten.

Men till slut jag finner.

Den jag trott mig vara.

I ett annat skal.

Än mitt eget.

Jag knäcker det.

Kvar blir vemodets smulor.

Och kanske en gnutta sorg.

Men mest av allt.

Ingenting.

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten